

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.427/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Varga Eszter bíró

Az I. rendű felperes: felperes1

cím1

Az I. rendű felperes képviselője: Dr. Ruttkay Gábor egyéni ügyvéd

cím2

A II. rendű felperes: felperes2

cím3

A II. rendű felperes képviselője: Dr. Szentmártony Kristóf egyéni ügyvéd

cím4

A III. rendű felperes: felperes3

cím5

A IV. rendű felperes: felperes4

cím6

Az V. rendű felperes: felperes5

cím7

A III-V. rendű felperesek képviselője: Bassola Ügyvédi Iroda,

ügyintéző: Dr. Bassola Bálint ügyvéd

cím8

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal

cím9

Az alperes képviselője: Dr. Ay Zoltán Nándor kamarai jogtanácsos és Siposné dr. Mayer Erika Noémi kamarai jogtanácsos

A per tárgya: versenyfelügyeleti közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 105.K.703.615/2023/75. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az II., III., IV. és V. rendű felperesek (76., 79., 80. és 78. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelmek befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek közúti táblák kihelyezésével és útburkolati jelek festésével foglalkozó gazdasági társaságok. A 2011-2015. közötti időszakban a felperesek – más vállalkozásokkal együtt – az országos és megyei közúthálózattal, továbbá az önkormányzati kezelésben lévő helyi közutakkal kapcsolatban kiírt közúti jelzőtábla és burkolatjel-festési közbeszerzési eljárásokon, továbbá az egyéb utakkal és területekkel kapcsolatos közúti jelző- és egyéb táblákra, valamint a burkolatjel-festéshez kapcsolódó forgalomtechnikai munkákra vonatkozó nem közbeszerzési eljárásnak minősülő egyéb versenyeztetési eljárásokon az ajánlati árakra, a nyertes vállalkozás személyének meghatározására, valamint a munkákkal kapcsolatos kompenzációkra vonatkozó előzetes egyeztetéseket folytattak. Az alperes a fentieket észlelve a felperesekkel és más eljárás alá vont vállalkozásokkal szemben. 2015. március 16-án versenyfelügyeleti eljárást indított, az alperes vizsgálói az elkészült vizsgálati jelentést 2017. június 30-án terjesztették a versenytanács elé.

[2] Az eljáró versenytanács 2018. november 29-én kelt VJ/3-903/2015. számú végzésével az eljárást a 21.B.12.466/2016. számú büntetőeljárás és a VJ/28/2013. számú versenyfelügyeleti eljárásban hozott határozat bírósági felülvizsgálatának jogerős befejezéséig felfüggesztette a büntetőeljárásban beszerzett lehallgatási jegyzőkönyveknek a versenyfelügyeleti eljárásban való felhasználhatóságának kérdése miatt. A Fővárosi Törvényszék 2022. március 31-én jogerőre emelkedett – megismételt másodfokú eljárásban hozott – 31.Bf.11.741/2021/13. számú ítéletének (a továbbiakban: a büntetőbíróság ítélete) 2022. május 12. napján történt átvételét követően az alperes 2022. május 24-én az eljárás felfüggesztését megszüntette. A versenytanács az előzetes álláspontját 2022. november 16-án közölte az eljárás alá vontakkal. Az egyezségi eljárást követően a versenytanács 2023. március 2-án közölte a kiegészítő előzetes álláspontját, majd – kérelemre – 2023. március 22-én tárgyalást tartott.

[3] Az alperes 2023. szeptember 14-én VJ/3-1107/2015. számon hozta meg határozatát. Megállapította, hogy a II. rendű felperes 2012. szeptembere és 2014. júliusa, a cég1., mint az cég2 jogutódja 2013. februárja és 2014. júliusa, az I. rendű felperes pedig

2012. szeptembere és 2014. szeptembere között a forgalomtechnikai tevékenységeket, azaz a közúti táblák kihelyezését és az útburkolati jelek festését érintő, a közép-magyarországi régióra vonatkozó, a *status quo* (piaci részesedések) fenntartására irányuló, a piac, illetőleg az egyes tenderek felosztása, az árak egyeztetése és az árakra vonatkozó érzékeny információk megosztása révén megvalósuló, versenykorlátozó célú egységes, folyamatos és összetett jogsértést tanúsított, megsértve ezáltal a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 11. § (2) bekezdés a) és d) pontját, valamint az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban EUMSZ.) 101. cikk a) és c) pontját (Határozat I. pont).

[4] A per felpereseit érintően megállapította, hogy, az V. rendű felperes 2011. februárja és 2015. márciusa között az I. pont szerinti magatartás nyugat-magyarországi régió tekintetében történő tanúsításával (Határozat II. pont); a IV. rendű felperes 2012. májusa és 2014. októbere között az I. pont szerinti magatartás kelet-magyarországi régió tekintetében történő tanúsításával az I. pontban foglalt jogsértést valósították meg (Határozat III. pont). A versenytanács azt is megállapította, hogy a cég3 és a cég4 is részese volt a II. rendű felperes, a cég1., az I. rendű felperes, a cég5, az V. rendű felperes, a cég6, a cég7., a IV. rendű felperes, valamint a cég8 részvételével létrejött, a cég9 2013. évi országos útburkolati jel festési tendere (30. számú tender) kapcsán az egyes résztenderek felosztására vonatkozó, versenykorlátozó célú megállapodásnak, amely a fenti I-III. rendelkezéssel is érintett eljárás alá vontak esetén az egyes regionális szintű egységes és folyamatos jogsértések részét képezi (Határozat IV. pont).

[5] Megállapította továbbá, hogy a cég10 a Magyar Közút Borsod Megyei Igazgatóságának forgalomtechnikai eszközök szállítása tárgyú tendere (2014. július) kapcsán a tender felosztására irányuló, versenykorlátozó célú magatartást tanúsított azáltal, hogy a IV. rendű felperessel egyeztetették ajánlatadói magatartásukat, árakat, megsértve ezáltal a Tptv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontját, valamint az EUMSZ 101. cikk a) és c) pontjait (Határozat V. pont). A megállapított jogsértések miatt az I. rendű felperessel szemben 21.950.000 forint, a II. rendű felperessel szemben 76.720.000 forint, a III. rendű felperessel szemben 5.860.000 forint, a IV. rendű felperessel szemben 46.500.000 forint, az V. rendű felperessel szemben 59.620.000 forint versenyfelügyeleti bírságot szabott ki (Határozat VII. pont).

[6] A határozata indokolásában részletesen ismertette az egyeztetésekkel érintett egyes tendereket, kitérve arra, hogy eljárás alá vontak szinte a teljes magyarországi kivitelezői kört lefedik, amelyen belül a II. rendű felperes meghatározó (saját becslése szerint 30-35 %-ot kitevő) piaci részesedésű. Az érintett árakkal, piacokkal kapcsolatos összejátszást elősegítő tényezőket egyenként azonosította, amelyek az érintett vállalkozások között a természetes piacfelosztáshoz vezettek (többek között a gazdaságos, racionális munkavégzés földrajzi korlátai, a kiírói és a szolgáltatói oldal közrehatása, az egyes vállalkozások közötti többrétű személyes kapcsolatrendszer). Tételese ismertette az általa figyelembe vett bizonyítékokat, számot adva azok értékeléséről, kitérve arra, hogy a büntetőbíróság jogerős ítélete alapján a Nemzeti Nyomozó Irodától beszerzett bizonyítékok közül a lehallgatási jegyzőkönyveket kizárta. Kiemelte, hogy egyes eljárás alá vontak az egyezségi nyilatkozataikban elismerték, hogy regionális szintű a *status quo* (piaci részesedések) fenntartására irányuló egységes és folyamatos jogsértésekben vettek részt.

[7] A határozat a IV.3. pontjában 1-től 65 sorszám alatt részletes ismertette a 2011-2015. közötti időszakban az eljárás alá vontak által az országos és megyei közúthálózaton, az önkormányzati kezelésű helyi közutakon és az egyéb utakon megvalósítandó forgalomtechnikai munkálatokra kiírt versenyeztetési eljárásokkal kapcsolatos tendereket, ahol a rendelkezésre álló bizonyítékokra tekintettel a jogsértő egyeztetések tényét bizonyíthatónak találta. Megállapította, hogy a vállalkozások az általuk kötött

megállapodásokkal és az ennek alapján meghozott döntéseikkel lényegében kizárták a magatartásuk autonóm, egymástól független jellegét. Az eljárás alá vontak közül az I-II. és a IV-V. rendű felperesek egy országos, valamint a II. rendű felperes öt, a III. rendű felperes tizenkét, a IV. rendű felperes tizennyolc, az V. rendű felperes harminckét helyi jogsértő egyedi tenderben vett részt. A jogsértés kezdetét az adott vállalkozás részvételével megvalósult első bizonyíthatóan jogsértő tender időpontjához igazította.

[8] A jogkövetkezmény körében rögzítette, hogy a Tptv. 78. § (8) bekezdése szerint figyelmeztetés alkalmazására nincs lehetőség, a bírságtól pedig a Tptv. 78. § (9) bekezdés a) pontjára figyelemmel sem tekinthetett el. A bírság mértékét a Gazdasági Versenyhivatal elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa elnökének a versenykorlátozó megállapodásokra és összehangolt magatartásokra, a gazdasági erőfölénnyel való visszaélésre, valamint a jelentős piaci erővel való visszaélésre vonatkozó tilalmba ütköző magatartások esetén a bírság összegének megállapításáról szóló 11/2017. Közleménye (a továbbiakban: Bírságközlemény) alapján határozta meg. A bírságok kiindulási alapjának a jogsértések időszakaiban elért árbevételeket tekintette. Azon eljárás alá vontak esetén, amelyek csak egy-két jogsértő egyedi tenderen vettek részt, az adott tender nettó értékének háromszorosából indult ki, azzal, hogy ha a vállalkozás az adott tenderen nem nyert, csak támogató ajánlatot nyújtott be, akkor csak a tenderérték felét, ha a tender utóbb nem valósult meg, vagy az adott résztenderre valamely vállalkozás nem pályázott, akkor csak a tender 25 %-át tekintette relevánsnak. A bírság kiinduló összegét a releváns forgalom és a jogsértés súlyát kifejező arányszám adta, a jogsértés súlyát kifejező arányszámot a verseny veszélyeztetésére és a jogsértés piaci hatására figyelemmel pontozásos módszerrel határozta meg, részletezve azok mértékét. Ismertette a bírság kiszabásánál figyelembe vett súlyosító és enyhítő körülményeket, egyenként kitérve azok százalékos mértékére is. Rögzítette, hogy a kalkulált bírság összege egyik eljárás alá vont esetén sem haladta meg a törvényi maximumot, ezért korrekcióra nem volt szükség.

[9] Az ésszerű határidővel kapcsolatos joggyakorlatra hivatkozva megállapította, hogy az eljárás hosszadalmas időtartamát elsősorban az eljárás felfüggesztése, valamint az ügyben érintett eljárás alá vontak és a tenderek átlagosnál nagyobb száma miatt szükséges jelentős számú eljárási cselekmény okozta. A vizsgálati jelentés 2017. júniusban történt felterjesztését követően 2018. februárjáig eltelt időszak sem tekinthető tétlennek, mert az eljáró versenytanács a terjedelmes iratanyagot részletesen és tételelesen ebben az időszakban tekintette át. Kitért a védekezéshez való jog sérelmével kapcsolatos szempontokra, valamint a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának a versenyjogi tárgyú ügyben a határidőn túli bírságolás jogkövetkezményeiről szóló 4/2023. Jogegységi Határozata (Jpe.III.60.053/2022/15., a továbbiakban: JEH) 1-2. pontjaira. Jelentős nyomatékú bírságcsökkentő körülményként értékelte, hogy az eljárás – az eljárás alá vontaknak fel nem róható okból – elsősorban annak felfüggesztése miatt jelentős mértékben elhúzódott és a határozatot az ügyintézési határidő lejártát követően hozta meg, ezért valamennyi eljárás alá vont esetén egységesen 20 %-os csökkentést alkalmazott.

A jogerős ítélet

[10] A II., III., IV. és V. rendű felperesek az alperes határozata ellen közigazgatási pert indítottak. A II. rendű felperes a tárgyaláson pontosított keresetében a határozat őt érintően valamennyi rendelkezése tekintetében történő megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. A III., IV. és V. rendű felperesek a keresetükben egyaránt

elsődlegesen a határozat megváltoztatását és a bírság kiszabásának mellőzését, másodlagosan a határozat megváltoztatását és a bírság összegének jelentős mérséklését, harmadlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték.

[11] A törvényszék a 2025. április 10-én kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével a felperesek keresetét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

[12] Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperesek eljárási és anyagi jogi jogsértésekre egyaránt hivatkoztak. Az előbbieket körében az ügyintézési, illetve az ésszerű határidő túllépését, az alperes eljárásának szakszerűtlenségét sérelmezték, valamint bizonyos tenderek esetében a tényállás tisztázási kötelezettség megsértését állították és egyes bírság kiszabással kapcsolatos körülményeket is kifogásoltak. A tényállás tisztázási kötelezettségek megsértésére vonatkozó kifogások alapvetően az egyes, konkrét tenderekhez kapcsolódnak, ezért elsődlegesen az egyéni tenderekkel kapcsolatosan állított jogsértéseket vizsgálta, mert jogsértés hiányában a bírság kiszabásának jogalapja sem áll fenn. A versenyfelügyeleti ügyekben irányadó bizonyítási mércével kapcsolatban hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.582/2016/16., Kfv.VII.38.167/2021/15., valamint az Alkotmánybíróság 39/1997. (VII. 1). AB és 7/2013. (III. 1.) AB határozataira, a bizonyítási teher értékelésével és a bizonyítási teherrel kapcsolatban pedig az I-II. rendű felperesek által is hivatkozott Kf.VI.39.668/2021/15. számú ítélet [118] bekezdésére.

[13] A II. rendű felperes által konkrétan is kifogásolt 20., 22., 25., 50. és 56. számú tenderekkel összefüggésben részletesen kifejtette, hogy a határozatban szereplő bizonyítékok alapján a jogsértés megállapítása a felperes terhére e tenderek esetén miért alapos. A III. rendű felperes keresetére kifejtette, hogy a határozat tizenkét helyi jogsértő egyedi tenderben való részvételét állapította meg, ebből nyolc tender kapcsán fogalmazott meg kifogásokat. A III. rendű felperest érintő, a keresetben kifogásolt tenderek esetén részletesen kifejtette, hogy az alperes a 33., 34., 35., 37., 40., 43., 54. és 59. számú tenderekkel kapcsolatban a jogsértést mely bizonyítékok alapján állapította meg. A 33., 40. és 59. számú tendereket illetően kitért az érzékeny információmegosztás kapcsán tett megállapítások értékelésére. A IV. rendű felperest illetően rögzítette, hogy tizenkilenc jogsértő tenderben való részvételt állapított meg az alperes, amelyek közül hét tendert vitatott. Részletezte, hogy a IV. rendű felperes kereseti kifogásaival szemben az alperes a 18., 19., 38., 44., 55. és 57. tendereket érintő jogsértéseket mely bizonyítékok alapján állapította meg. Az V. rendű felperes esetén rögzítette, hogy az alperes harminchárom jogsértő tenderben való részvételét állapította meg, amelyek közül huszonhárom tender kapcsán kifogásolta a határozat megállapításait, több esetben a jogsértés elkövetését nem vitatva. Az érzékeny információk megosztásával a kisebb súlyú jogsértés megvalósításának állításával összefüggésben a 2., 3., 5., 9., 12., 13., 14., 16., 21., 62. és 65. számú tenderek esetén visszautalt a [124] bekezdésben kifejtettekre, továbbá egyenként részletezte, hogy a további kifogásokkal szemben a 2., 5., 6., 7., 10., 11., 15., 17., 21., 26., 41., 42., 46., 63. és 65. számú tenderekkel kapcsolatban a jogsértés megállapítása az alperes részéről mely okból volt megalapozott.

[14] A II. és IV-V. rendű felpereseket érintő 30. számú tender kapcsán hangsúlyosan hivatkozott a Kúria Kfv.IV.37.288/2022/13. számú ítéletének [111] bekezdésére, amelyben a bizonyításra vonatkozó követelményeket és mércét illetően visszautalt az Alkotmánybíróság 30/2014. (XI. 30.) AB határozata (a továbbiakban: 30/2014. AB határozat) [61] - [62] pontjait idéző Kfv.VI.39.668/2020/15. számú ítéletre. Utalt e körben továbbá a Kfv.III.37.582/2016/16. számú ítéletre is, amely ezzel összefüggésben a 30/2014. AB határozat [70] pontját idézte. A 30. számú tender kapcsán mindezek tükrében részletesen kifejtette, hogy a határozatban tett megállapításokat az alperes mely bizonyítékokra alapította.

[15] A felperesek által vitatott egységes, folyamatos jogsértés megállapíthatóságát érintően hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.076/2012/28., Kfv.II.37.672/2015/28., Kfv.II.37.364/2017/26. számú határozataira, a Kfv.III.37.582/2016/16. számú ítélet [209] bekezdésére és a Kfv.V.37.465/2022/6. számú ítélet [64] bekezdésére. Kiemelte, hogy az egységes, folyamatos jogsértésben való részvétel bizonyításának a Kúria által meghatározott három feltétele – a közös cél elérésére irányuló átfogó terv, a vállalkozás ahhoz történő tudatos hozzájárulása, valamint az, hogy a vállalkozás bizonyítottan vagy vélelmezhetően tudott a többi résztvevő jogsértő magatartásairól – a jelen esetben teljesült. Megállapította, hogy alperes – a bizonyítékok egyenkénti és összességükben történő értékelése alapján – okszerű következtetéseket levonva azonosította a közös célkitűzés elérésére irányuló átfogó tervként az egyes régiókban az egymáshoz közel eső területeken tevékenykedő, egymás közelebbi versenytársainak is tekinthető, ugyanakkor egymást személyesen is jól ismerő vállalkozásokat, a közöttük kialakult, a piaci részesedéseiket, illetve a szokásos munkavégzési területeiket tiszteletben tartó *status quo* fenntartását, aminek érdekében felosztották egymás között a tendereket és azokon az ajánlati árak egyeztetésével, illetve az aktuális árakra vonatkozó információk cseréjével egymás nyertességét előmozdító támogató ajánlatokat adtak be, vagy nem indultak, amely azt eredményezte, hogy egymás hagyományos megrendelőiért és területeiért érdemben nem versenyeztek egymással. A szerepek cserélődése miatt egy-egy eljárás alá vont nem csak egyetlen másik vállalkozással folytatott kétoldali egyeztetést és volt olyan vállalkozás is, amelyik a többi vállalkozás mindegyikével közvetlen kapcsolatba került, amit megfelelően szemléltetnek a határozat 1327. pont (iii), 1328. pont (iii) és 1329. pont (iii) alpontjaiban szereplő táblázatok is.

[16] Az ügyintézési határidő túllépésével kapcsolatos érveket vizsgálva kifejtette, hogy az eljárás 2015. március 16-án indult és 2023. szeptember 14-én fejeződött be. Az ügyintézési határidőt az alperes két alkalommal meghosszabbította és az 2022. augusztus 16-án járt le. A kieső időtartam legnagyobb része a versenyfelügyeleti eljárás felfüggesztését jelentette. Utalt a Kúria Kf.II.37.959/2018/14. számú ítéletére, amely kizárólag a határidő túllépése esetére mondta ki a bírságolási jog elenyészését, ezért megalapozatlan volt az a kereseti érvelés, amely szerint az alperes nem szabhatott volna ki bírságot abban az esetben, ha határozatát határidőben hozza meg. Felhívta a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa JPE.I.60.019/2022/9. számú határozatának (a továbbiakban: JPE határozat) [49], [63]-[65] bekezdéseit, valamint az Alkotmánybíróság 25/2020. (XII. 20.) AB és 30/2014. (XI. 30.) AB határozatait. Mindezek alapján hangsúlyozta, hogy a határidő ésszerűségét annak a kontextusában kell vizsgálni, hogy milyen típusú eljárásról van szó, mennyire összetett és mennyi eljárás alá vont vállalkozást érint. Kifejtette, hogy a versenyfelügyeleti eljárást az alperes húsz gazdasági társaság ellen indította a 2011-2015 közötti időszakot érintő tendereket vizsgálva, annak eredményeképpen tizenharc eljárás alá vonttal szemben állapított meg jogsértést és tizenhetet – köztük a felpereseket – kötelezett versenyfelügyeleti bírság megfizetésére. A felpereseknek kellett volna pontosan megjelölni és bizonyítani, hogy az ügyintézési határidő túllépésének következtében a védekezésük milyen nehézségekbe ütközött, milyen dokumentumok vagy tanúvallomások azok, amelyeket már nem tudtak megszerezni, bemutatni. A III., IV. és V. rendű felperesek mindössze általánosságban hivatkoztak a védekezéshez való joguk gyakorlásának az eljárás elhúzódása miatt történő megnehezülésére.

[17] Az eljárás szakszerűsége körében kiemelte, hogy az alperes a büntetőbíróság ítéletéhez kötve volt, így nem járt el szakszerűtlenül amikor úgy ítélte meg, hogy szükséges bevárnia a jogerős ítélet meghozatalát. Nem vitatható, hogy a megelőző eljárás rendkívül nagy számú eljárási cselekményei között voltak olyanok, amelyeket az alperes időszerűbben elvégezhetett volna, és nem vitatta, hogy a vizsgálati jelentés 2017. júniusi felterjesztésétől 2018. február 1-ig terjedő időszak részben tétlenül telt el, ugyanakkor a kiemelkedően nagy

terjedelmű iratanyagnak az ebben az időszakban történő részletes, tételes áttekintése jelentős időigénybevétellel járt. A kérdéses nyolc hónapos időszakban emellett igazgatási szünet is volt, valamint az eljáró versenytágok személyében is történt változás. Összességében az alperes részéről a határozat megsemmisítését indokló szakszerűtlenség nem volt megállapítható.

[18] A határidő túllépés következtében az alperes nem alkalmazott a felperesekre nézve hátrányosabb jogszabályt. Önmagában az, hogy az alperes a JEH-re figyelemmel – a Kf.II.37.959/2018/14. számú ítélettől eltérően – nem állapította meg a bírságolási jognak a határidő pusztá túllépése miatti elenyészését, nem tekinthető a felperesekre hátrányosabb jogszabály alkalmazásának. A III., IV. és V. rendű felperesek állításával szemben az alperes nem a saját felróható magatartására hivatkozással szerzett előnyként, hanem a Tpv. 78. §-ára tekintettel alapított jogot a bírság kiszabására. Kétségtelen, hogy a bírság szankció alkalmazása a felperesek számára hátrányt jelent, de a hatóság oldalán előnyként nem értékelhető. Az alperes a határozatát olyan időpontban hozta meg, amikor a hivatkozott Kf.II.37.959/2018/14. számú ítélet kötelező erejűként már nem volt hivatkozható, ezért a bírság kiszabáshoz fűződő joga a határidő túllépés pusztá ténye miatt nem enyészett el. Az alperes a joggyakorlat alapján nem volt köteles eltekinteni a bírság kiszabásától önmagában azon oknál fogva, hogy az irányadó ügyintézési határidőt túllépte. Az eljárás során nem volt azonosítható olyan speciális versenyjog-specifikus körülmény sem, amely indokolta volna a határidőn túl kiszabott bírság kiszabására vonatkozó jog elenyészését.

[19] A bírság mértéke körében az alperes mérlegelési jogkörére utalt, ezért a Kp. 85. § (5) bekezdése alapján azt vizsgálta, hogy az alperes e hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontja és azok okszerűsége a határozatból megállapíthatóak-e. Hangsúlyozta, hogy okszerű mérlegelés esetén a felülmérlegelésre nem jogosult, hivatkozott e körben a Kúria Kfv.I.35.471/2020/5., Kfv.III.37.147/2021/13. és Kfv.VI.37.785/2018/9., számú ítéleteiben foglaltakra. Részletesen kifejtette, hogy a II., III., IV. és V. rendű felperesek által keresetben vitatott és az alperes határozatában a bírság kiszabása körében értékelt enyhítő és súlyosító körülmények egyenként mely okból nem tekinthetőek jogsértőnek. Kifejtette, hogy az alperes a bírság kiinduló összegének meghatározása körében a jogsértés súlyát kifejező arányszám kapcsán a verseny veszélyeztetettségét és a jogsértés piaci hatását megfelelő mértékben vette figyelembe, e körben a III. és IV. rendű felperesek állításával szemben további, egyes eljárás alá vontakra vonatkozó egyediesítést nem kellett végeznie. Az alperes azt a körülményt, hogy egyes tenderek kapcsán nem zárható ki a kiíró közrehatása, külső tényezőként egységesen értékelte minden eljárás alá vont esetében, kivéve azokat, amelyeknél az nem merült fel. Azt azonban, hogy a kiírói közrehatás mértéke egyes tenderenként pontosan mekkora volt, az alperesnek nem kellett feltárnia. Összefoglalva megállapította, hogy az alperes az arányosítás követelményének eleget tett, azt mind a jogsértés súlyánál, mind az enyhítő körülményeknél figyelembe vette. A III-V. rendű felperesek által sérelmezett arányszám-változás oka, hogy míg az előzetes álláspontban egész számra kerekített értékek szerepeltek, a határozatban az alperes pontosabb, tizedesjegyre kerekített arányszámokat tüntetett fel, amelyek ugyanakkor már a kiegészítő előzetes álláspontban is megjelentek. Az előzetes álláspontot a határozattal összevetve az is egyértelműen megállapítható, hogy a kiinduló összeg számítása és a bírság összege nem változott.

[20] Kiemelte, hogy az alperes a felperesek állításával szemben jelentőséget tulajdonított az eljárás jelentős mértékű elhúzódnak, azt egységesen valamennyi eljárás alá vont esetében 20%-os enyhítő körülményként értékelve. Ezzel összefüggésben a törvényi eljárási határidő leteltének tényét, valamint azt értékelte, hogy a törvényben meghatározott ügyintézési határidőhöz, illetve az eljárás során értékelt magatartások elkövetésének

időpontjához viszonyítva az eljárás időtartama kivételesen hosszúnak bizonyult. Az alperes a JEH szerinti szempontokat is figyelembe vette, kifejezetten hivatkozott annak 1. és 2. pontjára, a bírság mértékének meghatározásakor értékelendő körülményekre, így arra is, hogy az ügyintézési határidő túllépése az eljárás alá vontaknak milyen jogsérelmet okozott, a tisztességes eljáráshoz való joguk sérült-e az adott ügy konkrét körülményeire figyelemmel, illetve az mennyiben indokolja a bírság mérséklését. Mindezek értékelésével az alperes a szakszerűség követelményét szem előtt tartva mutatta be az eljárás hosszadalmas időtartamát alátámasztó körülményeket, rögzítve azt is, hogy a határidő túllépés az eljárás alá vontaknak fel nem róható okból következett be. Az alperes által figyelembe vett és enyhítő körülményként értékelt mértékhez képest a felperesek által számított 55 nappal hosszabb határidő túllépés sem jelent arányaiban olyan jelentős eltérést, amely az alperes mérlegelése okszerűtlenségét megalapozva további bírságsökkentést indokolt volna. Mindezek alapján megállapította, hogy az alperes a jelentős határidő-túllépés miatt az enyhítő körülmény mértékét okszerű mérlegelés alapján határozta meg, amelynek felülmérlegelésére nem volt lehetősége.

A felülvizsgálati kérelmek

[21] A II. rendű felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A befogadhatóság körében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára és b) pontjára hivatkozott. A befogadás körében az ad) alponttal összefüggésben állította, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 85. § (5) bekezdését, a Tptv. 78. § (3) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését és 346. § (5) bekezdését megsértette. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont körében pedig azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet a JEH [64]-[65] bekezdésétől, valamint a Kúria Kf.V.38.235/2021/9. számú határozat [63] bekezdésétől jogkérdésben eltér.

[22] A III., IV. és V. rendű felperesek a felülvizsgálati kérelmükben egyaránt elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, a határozat megsemmisítését és alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérték. A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab), ad) alpontjára és a b) pontra hivatkoztak.

[23] A III., IV. és V. rendű felperesek az ab) alpont körében a 2/2024. (XII. 3.) KK. vélemény (a továbbiakban: KK. vélemény) 3. pontjában foglaltakra is utalva, kifejtették, hogy az eljárás során az alábbi elvi jelentőségű jogkérdések merültek fel: irányadó-e a *nemo suam* jogelv a közigazgatási hatósági eljárásban, illetve mi minősül előnynek a *nemo suam* fogalomrendszere szerint, konkrétan a hatóság számára előnynek minősül-e a bírságolási jogkör helyreállása. A jogkérdés társadalmi jelentőségét az adja, hogy a hatóságok az általuk elkövetett jogsértések nyomán adott esetben kedvezőbb helyzetbe kerülhetnek. Az ilyen mulasztások jogkövetkezményeinek meghatározásához jelentős társadalmi érdek fűződik. A jogbiztonság és a közigazgatásba vetett közbizalom egyaránt erősödhet, ha a hatóságok mulasztásainak jogkövetkezményeit a Kúria precedensértékű határozatában tisztázza.

[24] Az ad) alpont körében a III. rendű felperes a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdés, a IV. és V. rendű felperes pedig a Pp. 279. § (1) bekezdés és a 346. § (4)-(5) bekezdés megsértésére hivatkozott. A IV. és V. rendű felperesek a Pp. 279. § (1) bekezdés megsértésével összefüggésben előadták, hogy a törvényszék iratellenesen megállapított tényállás nyomán a rendelkezésre álló bizonyítékokból helytelen következtetés vont le, amely kihat az ügy érdemére is. A 30. számú tenderrel kapcsolatosan a felperesek érvei értékelésénél az excel-sorokkal kapcsolatos érvelést iratellenesen rögzítette, a törvényszék valójában azt az indokot cáfolta, amelynek okán az alperes a felperesek által adott alternatív magyarázatot elvetette. Az V. rendű felperes sérelmezte továbbá, hogy a jogsértés súlyát kifejező pontszámok egyediesítésének hiányára vonatkozó érvelését a törvényszék nem válaszolta meg. A Pp. 346. § (4)-(5) bekezdése körében a III., IV. és V. rendű felperesek előadták, hogy a jogerős ítélet „több ponton mellőzte az indokolást”, érdemi reflexió nélkül hagyta a felperes érveit, vagy fogadta el az alperes megközelítését. E körben nem fejtette ki, hogy miért nem tekinthető előnynek a bírságolási jogkör megalapozása a *nemo suam* fogalomrendszerében, különös tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság absztraktabb célokat is előnyként kezel {15/2019. (IV. 17.) AB határozat [65] pont}, és nem fűzött indokolást ahhoz, hogy miért nem kellett az alperesnek feltárnia a kiírói közrehatás mértékét az egyes tenderek kapcsán, amikor az értelemszerűen a verseny korlátozásának lényeges tényállási elemét képezi. Utaltak ezzel kapcsolatban a KK. vélemény 5. pontjához fűzött indoklásra is.

[25] A III., IV. és V. rendű felperesek a b) pont körében azzal érveltek, hogy a határozat a Kf.V.39.062/2020/4. számú kúriai határozat [47] bekezdésében foglalt jogértelmezésnek nem felel meg. A két határozat közötti azonosság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik. A hivatkozott határozat megjelölt bekezdése arról foglalt állást, hogy egy adott tényállási elem bizonyítatlanságának terhére a versenyfelügyeleti eljárásban melyik félnek kell viselnie, közelebbről a versenyfelügyeleti eljárás büntetőjogi karaktere mennyiben befolyásolja a bizonyítási teher allokációját. Álláspontjuk szerint a referenciahatározat egyértelművé teszi, hogy a Kp. 50. § (1) bekezdése alkalmazása során nem lehet bizonyítatlan tényeket az eljárás alá vont vállalkozás terhére értékelni. Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a feleken kívül még legalább két vállalkozás is részt vett az egyes jogsértésekben, bizonyítatlan tényként értékelt a terhükre, ezért az ítélet [169] bekezdése eltér a referenciahatározattól. A IV. rendű felperes e körben még előadta, hogy az alperes a jogsértés kezdő időpontját nem tudta feltárni, de azt a felperesre hátrányos időpontban határozta meg, melyet az elsőfokú bíróság ítélete [131] bekezdésében elfogadott. Az elsőfokú bíróság az ítélete [135] bekezdésében szintén bizonyítatlan tényként értékelt a terhére, mert úgy foglalt állást, hogy a korábbi években nem vizsgált tendereken sem fogadható el, hogy azokon a felperes nem követett el jogsértést és ezért az árai a versenytárat tükrözik.

A Kúria döntése és jogi indokai

[26] A felülvizsgálati kérelmek befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[27] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére
- kiható egyéb eljárási szabályszegés, vagy
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[28] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban a II., III., IV. és V. rendű felperesek által előadottakat, de azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[29] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadhatja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa)-ad) alpontjaiba foglalt valamelyik befogadási ok vagy okok miatt indokolt, vagyis a befogadhatóság feltétele egyrészt az ügy érdemében való eltérő döntés elvi lehetősége, másrészt valamely aa)-ad) alpontba foglalt befogadási ok, illetve okok fennállása.

[30] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig, ha az a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ebben az esetben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában (Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.VII.45.059/2023/2., Kfv.VII.45.115/2023/3.).

[31] A III., IV. és V. rendű felperesek a felülvizsgálati kérelmükben e befogadási ok körében mindösszesen arra hivatkoztak, hogy a jelen ügyben a *nemo suam* jogelv értelmezése merült fel, mert a bíróság álláspontjával szemben a bírság kiszabásának lehetőségét az alperes oldalán előnyként kellett volna értékelni. Az alperes mulasztásának jogkövetkezményeit a jogbiztonság és a közigazgatásba vetett közbizalom erősödése érdekében le kell vonni, e mulasztások meghatározásához jelentős társadalmi érdek fűződik.

[32] A Kúria elsődlegesen arra mutat rá, hogy az ügyintézési határidő versenyhatóság általi túllépésével kapcsolatban van iránymutató gyakorlat (Kfv.IV.37.759/2021/9., Kfv.V.38.235/2021/9., Kfv.VI.37.026/2022/8.). Az ügyintézési határidő elmulasztásával és annak jogkövetkezményeivel a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa több alkalommal is foglalkozott (lásd: JPE határozat, JEH), ennek meghozatala során az Alkotmánybíróság ezt a kérdést érintő határozataira is figyelemmel volt {30/2014 (IX. 30.), 25/2020. (XII. 2.) AB határozatok}, azokat az elsőfokú bíróság is idézte, illetve döntésénél figyelembe vette és a felperesek által felvetett jogkérdést a JEH [64]-[65] bekezdései mentén megválaszolta. Mindezek tükrében nem volt azonosítható olyan elvi jelentőségű, új jogkérdés, amely a társadalom szélesebb körét is érintheti.

[33] E befogadási ok esetén az egyéni jogsérelem megjelölése nem elegendő, a befogadáshoz az szükséges, hogy a döntés legalább áttételesen a társadalom szélesebb körére is hatást gyakoroljon, az túlmutasson a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozaton. A jelen ügy mikénti eldöntése ezzel szemben az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja. A felperesek által előadottak nem támasztották alá a jelen egyedi ügy önmagán túlmutató – társadalmi érdeklődésre is számot tartó – súlyát, jelentőségét. Minderre tekintettel a felülvizsgálati kérelmek befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont alapján nem kerülhetett sor.

[34] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja a kérelmező alapvető eljárás jogának valószínűsíthető sérelmére vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított felülvizsgálat. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alponthoz kapcsolódóan a befogadást a Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében külön is indokolni kell, a kialakult kúriai gyakorlat szerint a befogadás konkrét indokainak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át. A Kúria hangsúlyozza, hogy a befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésben felsorolt befogadási okok fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglалhat állást, arra ugyanis a már befogadott, a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban kerülhet sor.

[35] A II. rendű felperes a felülvizsgálati kérelme ad) alponthoz kapcsolódó befogadási részében lényegében felsorolta az álláspontja szerint megsértett jogszabályi rendelkezéseket, de az alapvető eljárási jogsérelemre vagy az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegésre vonatkozó részletes indokolást az alponthoz kapcsolódóan nem terjesztettek elő, annak ellenére, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése ezt kifejezetten előírja. A Kúria ez alapján megállapította, hogy a II. rendű felperes e befogadási okra vonatkozó indokolása a törvényi követelményeknek nem felelt meg.

[36] A IV. és V. rendű felperesek a Pp. 279. § (1) bekezdés megsértésére egyaránt hivatkoztak. Mindketten kifejtették, hogy az elsőfokú bíróság „iratellenes tényállás nyomán vizsgálta” a kereset pontjait és a rendelkezésre álló bizonyítékokból helytelen következtetést vont le, ami értelemszerűen kihatott az ügy érdemére. Mindketten utaltak az elsőfokú bíróság excel-sorokkal kapcsolatos érvelésük iratellenes rögzítésére. A befogadás körében ezzel összefüggésben annyi megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete [158] bekezdésében az ezzel kapcsolatos érvekre reagált. Az V. rendű felperes azzal is érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a jogsértés súlyát kifejező arányszámok egyediesítésének hiányára vonatkozó kifogásait nem egészében merítette ki. A per adatai alapján ezzel szemben megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság e kereseti érvekre az ítélet indokolása [193]-[194] bekezdésében részletesen is kitért.

[37] A III., IV. és V. rendű felperesek álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdését is megsértette. Az elsőfokú bíróság részéről az „indokolás több ponton történő mellőzésének” általános állításán kívül hiányolták a törvénszék indokolását arra vonatkozóan, hogy miért nem tekinthető előnynek a bírságolási jogkör megalapozás a *nemo suam* fogalomrendszerében, illetve miért nem kellett az alperesnek feltárni a kiírói közrehatás mértékét az egyes tenderek kapcsán, amely releváns faktor a jogsértés súlyának megállapításánál. A Kúria a periratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyintézési határidő alperes általi elmulasztásának kérdését és ennek a felperes bírságfizetési kötelezettségével való kapcsolatát részletesen vizsgálta a [174]-[182] és a [185]-[188] bekezdésekben, vagyis a keresetben foglaltakat megválaszolta, a kiírói közrehatás alperes általi értékelésével összefüggő álláspontját pedig az ítélet [193] bekezdésében fejtette ki. A Kúria következetes gyakorlata szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és a figyelembe vett bizonyítékok értékelésének felülmérlegelésére kirívó iratellenesség vagy okszerűtlenség, illetve súlyos eljárási szabályszegés hiányában nincs lehetőség (Kfv.I.35.316/2021/2., Kfv.III.37.028/2022/2., Kf.VII.37037/2022/2., Kfv.III.37.768/2022/2., Kfv.V.37.686/2023/3.).

[38] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felpereseknek e befogadási ok körében nem elegendő az általuk megsérteni vélt eljárási szabályszegésre hivatkozni, az indokolásnak olyan kétséget kell ébresztenie a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető (Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.129/2024/2.).

Az a körülmény, hogy a felperesek a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel nem értenek egyet, a felülvizsgálati kérelem befogadását önmagában nem alapozza meg (Kfv.VII.37.807/2023/2., Kfv.VII.37.007/2024/2.). A felülvizsgálati kérelmek befogadása mindezekre figyelemmel a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján nem volt lehetséges.

[39] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. A követendő kúriai gyakorlat alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadhatósági ok esetén az is elvárás, hogy a kérelmező a támadott és a közzétett kúriai határozat közötti ügyszabadságot úgy mutassa be, hogy párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között. A jogegység követelménye azt az elvárást támasztja, hogy ugyanazon jogkérdést felvető ügyekben (ügyszabadság, vagy összevethetőség) a jogértelmezés azonos legyen (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2., Kfv.III.37.468/2023/2., Kfv.VI.37.039/2022/2., Kfv.VII.45.159/2022/2., JPE.I.60.002/2021/7., JPE.II.60.019/2021/18.).

[40] A II. rendű felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont körében arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a JEH [64]-[65] bekezdésében és a Kúria Kfv.V.38.235/2021/9. számú határozata [63] bekezdésében foglaltaktól eltér. A III. rendű alperes által megjelölt fenti jogegységi határozat az ügyintézési határidő és az ésszerű határidő értékelésével kapcsolatos általános szempontokat, míg a hivatkozott közbenső ítélet a bíróságnak a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó indokolási kötelezettségét tartalmazza. A II. rendű felperes ugyanakkor a támadott és a hivatkozott határozatok közötti ügyszabadságot nem mutatta be, és azt sem fejtette ki, hogy miben látja a támadott ítélet és a megjelölt kúriai határozatok közötti eltérést. A II. rendű felperes által egyéniesítés nélkül, a határozatokból kiemelt bekezdés részek idézése e befogadási ok alátámasztására nem voltak alkalmasak, azokat a Kúria az indokolás hiányossága folytán érdemben vizsgálni sem tudta.

[41] III., IV. és V. rendű felperesek a felülvizsgálati kérelmükben azzal érveltek, hogy a jogerős ítélet a Kúria Kf.V.39.062/2020/4. számú határozata [47] bekezdésétől eltér. Az eltérő jogértelmezést a Ket. 50. § (1) bekezdése szerinti tényállás feltárási kötelezettség eltérő értékelésében látták a versenyszabadsági eljárásban irányadó bizonyítási teher és az eljárás büntetőjogi jellege alapján a bizonyítási teher kiosztása körében. A felperesek által hivatkozott ítélet [47] bekezdésében a Kúria a kereseti kérelemhez kötöttséggel kapcsolatban arra mutat rá, hogy „az nem jelenti azt, hogy a felek minden érvére, hivatkozására kimerítően, teljes részletességgel kellene reagálni, elegendő azok lényegi vizsgálata, az ügy elbírálása szempontjából releváns körülmények, tények figyelembevétele”. A felülvizsgálati kérelmükben idézett – a versenyszabadsági eljárásban az alperest a Ket. 50. § (1) bekezdése alapján terhelő – bizonyítási kötelezettségre vonatkozó jogi álláspontot helyesen a hivatkozott ítélet [48] bekezdése tartalmazza. A III., IV. és V. rendű felperesek egyaránt azt állították, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének [169] bekezdésben szereplő jogértelmezése a fenti ítélet megállapításával ellentétes, továbbá a IV. rendű felperes ezzel összefüggésben az elsőfokú ítélet [135] bekezdését is megjelölte. A Kúria egyrészt megállapította, hogy a referenciaítélet általános megállapításai az elsőfokú bíróság ítéletének megjelölt bekezdéseivel nem összevethetők, másrészt a befogadás körében előadottak az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelés felülmérlegelését célozzák, amelyre a korábban már kifejtettek szerint kirívó okszerűtlenség valószínűsítésének hiányában nincs lehetőség. A Kúria mindezek alapján a felülvizsgálati kérelmek Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont alapján történő befogadását sem tartotta indokoltnak.

[42] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelmek befogadásának a feltételei nem állnak fenn, ezért azok befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[43] *A felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab), ad) alpontja és b) pontja alapján nem indokolt, ha a kérelemben előadottak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslat lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[44] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[45] A Kúria tájékoztatja a II. rendű felperest, hogy az előzetesen megfizetett 700.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékes adóhatóságtól az illetékekről szóló 1993. évi XCIII. törvény 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszaigényelheti.

[46] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. július 1.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

Dr. Remes Gábor s.k.
bíró

Dr. Varga Eszter s.k.
bíró